

FELSŐKRISZTINA

ZSINATRA KÉSZÜLÜNK

2003. NAGYBÖJT

Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9, telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 1/28 és este 6 órakor

Vasárnap reggel 1/28, 9, 1/211, 12, este 6 és 7 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken

dél előtt 9-12, délután 1/25-1/26 óráig

Egyik fáradhatatlan sajtóapostolunk, Szauer Tibor évek óta rendszeresen küldi a Felsőkrisztinát testvérplébániánknak, a gyönyörű nevű erdélyi Gyergyótekerőpatakra. Olykor válasz is érkezik az ottani plébánostól, Csedő István atyától. E levélből idézünk:

„...a küldeményeket rendszeresen, pontosan megkapom. Nagyon hálásan köszönöm mindannyiuknak ... a postázással, előállítással járó fáradságot és költségeket.

Nem fölösleges jótékonykodás, mert így beelátunk nagy lélekszámú, de jól szervezett, olajozottan működő közösségük életébe. Sok és változatos programmal emelhetik lelküket Atyánkhoz és vonzanak másokat, akik eltávolodtak Tőle vagy éppen most keresik.

Érdekes és hasznos az év végi beszámolók közlése. Olyan szempontokra is felfigyelünk, ami elkerüli a mi figyelmünket. Azonban elszomorítóbbak a negyedévi statisztikai adatok: 72 temetés, 13 keresztelő, 14 esküvő 2002 második félévi mérlege. Nálunk ez a kilencvenes évekig pozitív volt. Azóta itt is megváltozott, többet temetünk, mint keresztelünk, aki nincs egyháziilag eltiltva, mindenki egyházi esküvőt igényel, s minden gyer-

„Egyengessétek az Úr útját” (Keresztelő Szent János)

Felsőkrisztina Katolikus Kör
következő előadása templomunkban

Március 18. kedd, 18.30

HIT ÉS TUDOMÁNY

Ferencz Csaba professzor,

Antall József miniszterelnök

tudománypolitikai tanácsadója

Nincs egy pót „erdélyecskénk”

Levél Gyergyótekerőpatakról

meket megkereszteltetnek, talán egy-két cigány, pontosabban roma nemzetiségűt kivéve. Ennek

eredményeként a tavaly igaz hogy 1050 lelkes egyházközségünkben 22-t temettem, de 15-t kereszteltem is.

Itt azonban más a baj: az elvándorlás. Az iskolát elvégző, állástalan, munka nélkül maradt fiatalok mennek el. Így lassan előregednek szép, nagy székely egyházközségeink. S ezt a bajt még tetézi az, hogy, míg a gazdag és művelt Nyugatot feltölti Kelet és Közép-Európa, Magyarországot Erdély, addig nekünk nincs egy pót erdélyecskénk, ahonnan a mieink jöhetnének.

Ide is jönnek majd, mert szeretnek itt élni, jobban, mint a Kárpátokon túl, de azok már nem fognak magyar misét, magyar papot kérni. S akkor... tovább jobb, ha nem folytatom, kitalálható.

A karácsonyi, új évi üdvözlés megjött, azt is köszönöm és én is kívánok szép egyházközségük minden tagjának, személyesen Önnek és családjának, lelki békét, egészséget, eredményes 2003-at Isten áldásával.

Őszinte tisztelettel és nagyrabecsüléssel

Nt. Csedő István

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 50Ft. Kérjük a kedves híveket, amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.

„A keresztút a nagyböjt imádsága... A keresztút tizennégy stációja nemcsak a katolikumot és Krisztus életét sűríti magába, hanem az ember életét is. Nemcsak arról a Nagy Keresztútról beszél, amit a földön járunk valamennyien. És olyan megdöbbentően kevés az az ember, aki bírja. Miért? Mert nem is bírhatja. Mert ahhoz, hogy valaki az életet elkeseredés nélkül vigye, elég sok dolog kell. Rengeteg imádság és hit. Katolikus meggyőződés és kegyelmi élet. Bátorság és Istenre hagyatkozás. De nem akkor, amikor már fel kell venni a keresztet, hanem előbb... Erősítsd magadban minden eszközzel a teherbíró katolikumot. Hitet, önmegtagadást, imádságot, természetfeletti életszemléletet”

Dr. Hegyi László: Keresztúti elmélkedések

*

Munkában a zsűri a szkóla húshagyókeddi farsangján

A karácsonyt követő idő egyik kiemelkedő eseménye volt az **ökumenikus imahét**. Az idén plébániánkon Csonka Géza evangélikus lelkész tartott istentiszteletet, amelyre igen sokan jöttek el híveink és más templomok, lelkészségek hívei. Külön öröm volt látni, hogy az istentisztelet után igen sokan részt vettek az agapén is ismerkedni és beszélgetni. Az Úr kegyelmén kívül köszönetet mondunk Szapszoné Homonnay Mártának, az ökumenikus bizottság vezetőjének, valamint a Karitás és az Oltáregylet tagjainak, akik munkájukkal hozzájárultak ehhez a szép estéhez. Híveink

Krónika

közül többen más templomokba is el látogattak ezen a héten, így a a Farkasréti Ökumenikus Kápolnába is, ahol Márton atya tartott továbbgondolásra készítő beszédet az ökumenéről.

Szintén az **ökumené szellemiségéről** tartott mintegy két és félórás előadást február 21-én Nemeshegyi Péter jezsuita szerzetes atya. Lebilincselő előadása után még sokan maradtak ott közvetlen beszélgetésre.

*

Január 26-án volt plébániánkon a hagyományos „véradó nap”. Köszönetet mondunk a rászorulóknak nevében is minden véradónak.

*

Az idei január és február valódi telt hozott sok hóval. A téli sportok kedvelői és a gyerekek természetesen

A közös ima után először az elmúlt időszak eseményeit vették számba a testület tagjai.

A 2002. évi zárszámadást és a 2003. évi költségvetést Horváth Lászlóné a gazdasági bizottság vezetője ismertette. A fontosabb keretszámok:

Bevételek:

önkéntes hozzájárulás:	8300eFt
adományok a templomra:	2.000eFt
alapítványon keresztül:	2.648eFt
pályázatból bevétel:	525eFt
urnatemetőből bevétel:	11.500eFt
hagyatékból:	25.000eFt
kamat bevétel:	2.100eFt
célgyűjtések:	1.079eFt

Kiadások

személyi kiadások:	3.100eFt
(bérek, illetmények)	
egyéb személyi kiadások:	500eFt
járulékok:	582eFt
plébánia fenntartása:	2.070eFt
(ebből közüzemi díj:	1.483eFt)
templom fenntartása:	1.050eFt
(ebből közüzemi díj:	702eFt)
plébánia beruházás:	4.276eFt
biztosítás:	200eFt
központi járulék:	500eFt
Hully-Gully törlesztés	12.000eFt

A költségvetés tervezethez számos kiegészítést tettek a testület tagjai. Döntés született többek között 50 db új szék beszerzéséről a közösségi terem számára, a plébánia alagsorában lévő helyiségek festéséről, világításának korszerűsítéséről, valamint a plébánia nyílászáróinak felújításáról, ill. cseréjéről. A hozzászólásokat követően a beszámolót és a költségvetést a kiegészítésekkel a képviselőtestület egyhangúlag elfogadta. Végezetül Márton atya a testület nevében megköszönte Horváth Lászlónénak és Schimmer Józsefnek áldozatos munkájukat.

A másik kiemelt téma a zsinati előkészület volt, amelyről külön beszámolunk.

Az aktuális kérdések és feladatok között sok egyéb mellett a következőkről esett még szó:

A nagyheti triduumot az idén Antal

örültek ennek. Akinek a hó eltakarítása volt a feladata, már kevésbé. A plébánia gondjait tetézte, hogy ebben az időben sekrestyésünk, János korházban volt. Szerencsére időnként (én legalábbis az egyik nagy havazáskor tapasztaltam) a fiatalok, ministránsok és hittanosok segítettek a templomhoz vezető utakat letakarítani.

*

2003. január 31-re hívta össze Márton atya az év első képviselőtestületi ülését. Az értekezlet két fő napirendi pontja a plébánia gazdálkodásának és a zsinati előkészületnek az áttekintése volt.

János atya tartja.

A piarista rend a Költő utcai ingatlanját – ahol sportolási, táboroztatási lehetőség van - visszakapta s felajánlotta, hogy a kerület plébániái csekély térítés ellenében használhatják. A lehetőségek felmérésére és a részletek megbeszélésére a képviselőtestület felveszi a kapcsolatot a renddel.

Szeretnénk, ha az idei **locsolóbál** az egész plébánia bálja lenne, s nem csak a fiataloké. Mindenkit buzdítunk, hogy úgy szervezze húsvéti programját, hogy családjával együtt részt tudjon venni ezen a közösségi programon. A szervezéssel a testület *Ritvay Zoltánt* bízta meg.

A **plébániai majális** időpontjáról is döntés született: **május 10.** Már most kérjük, hogy a tavalyi eseten okulva, mindenki gyalogosan jöjjön, mert a reptér és környéke természetvédelmi terület és autóval tilos a behajtás.

*

A **plébániai zsinat előkészülete** során elkezdődtek az egyes munkacsoportok „mini fórumai”. Lapzártáig a média munkacsoport, a keresztény család és a karitás munkacsoport tartott fórumot, amelyeken átlag 20-30 részvevő volt. Kérünk minden hívőt, hogy kísérelje figyelemmel az újságban, valamint a zsinati hirdetőn közzétett tájékoztatókat.

*

A nagybőjtben minden pénteken 1/46 órakeresztutat járunk a templomban. Jó lenne, ha a tavalyi évhez hasonlóan közösségeink most is elvállalnák egy-egy keresztút vezetését

*

„Néha nagyon nehéz tud lenni életünk keresztje. De könnyebbé válik, ha átélem, mit jelent Jézussal viselni s az ő nyomdokába lépni mindazokkal, akik hozzá csatlakoztak és sorsközösséget vállaltak velem. Hiszen a kereszt csak próbatétel. A végső szó nem az övé...”

Boda László:

Fiatalok keresztútja

Béres György

Tábori előzetes

Még ugyan messze van a nyári szünidő, amikor a napközis tábor kezdődik, de a szervezést már lassan elkezdjük. Egy gondunkat szeretnénk megosztani mindnyájukkal.

Immár negyedik éve kerül sor a táborra, és az alapítók szeretnék átadni a helyüket a fiataloknak, hiszen a gyerekek is szívesebben vesznek részt, ha korban kicsit hozzájuk közelebb állók foglalkoznak velük. Ezért hívjuk és várjuk azokat a főiskolások vagy egyetemista fiatalokat, akik június második felében, illetve július elején egy-egy hetet a napközis táborra áldoznának nyári szünidejükben. A táborban való közre-

működést nyári pedagógiai gyakorlatként is elfogadják, ehhez igazolást is tudunk adni.

Természetesen annak is örülünk, ha szülők, pedagógusok vállalják a gyermekekkel való törődést. A legjobb az lenne, ha a jelentkezők egy teljes hetet tudnának a táborban eltölteni, de egy-egy vagy néhány napra is szívesen vesszük a segítségüket.

Kérjük, hogy akinek ideje és kedve van a gyerekek pásztorolására, jelentkezésével *Füredi Ivánnét* keresse a 274-4179-e telefonszámon.

Lukách Kriszta

A tavalyi napközis tábor meghitt pillanata

„Egyengessétek az Úr útját” (Keresztelő Szent János)

Felsőkrisztina Katolikus Kör 2003. évi tavaszi előadásai a XII. Apor Vilmos téri templomban

Március 18. kedd, 18.30

HIT ÉS TUDOMÁNY

Ferencz Csaba professzor

Antall József miniszterelnök tudománypolitikai tanácsadója

Április 29. kedd, 18.30

EGYETEMES MISSZIÓS KÜLDETÉSÜNK

Burbela Gergely és Lányi Béla verbiták

beszélnek az evangelizációs hivatásról

Május 13. kedd, 18.30

BELMISSZIÓS KÜLDETÉSÜNK

Tomka Ferenc plébános

az élő egyházközség kritériumairól

Plébániai közösségek által létrehozott civil egyesület

A zsinati megbeszélések alkalmával az elmúlt hetekben többször is felmerült egy egyesület megalakításának kérdése. A témával kapcsolatos gondolkodás megpezdítésének céljával adom közre ezt a beszámolót a Szentimrévárosi Egyesület (SZIE) megalakulásáról, szakosztályairól és működéséről.

Megalakulás

A Szentimrévárosi Egyesület 1991. április 14-én alakult 116 alapító taggal a Budai Ciszterci Szent Imre Plébániához, pontosabban a Szent Imre templomhoz tartozó kisközösségek, kórusok, ministráns, cserkész és egyéb közösségek tagjaiból.

A szerveződés a „Szentimrében” akkor már 14 éve káplánkodó, és az évek során kb. két tucat kisközösséget alapító Kállay Emil atyától indult el. Az egyesület arculatának, alapszabályának megformálását a templomhoz tartozó közösségek vezetői végezték el. Az egyesületet támogatta és jelenleg is sokféleképpen segíti Brückner Ákos Előd plébános. Kállay Emil egyébként a megalakulás utáni nyáron beköltözött a budapesti piarista rendházba és a plébánián a továbbiakban mint kisegítő, az egyesületben pedig mint szakosztályvezető működik.

Az alapszabály megalkotásakor a legtöbb vitát talán az a kérdés váltotta ki, hogy deklaráltnan katolikus vagy pedig keresztény civil egyesületet hozunk-e létre? Mindkettő mellett számos érv szólt. A közösségvezetők többsége az alapításban résztvevő atyákkal egyetemben végül a keresztény polgári egyesület mellett döntött. Az egyesület szándékaink szerint nyitott, ökumenikus jellegű, de ténylegesen az ökumenikus jelleg nem valósult meg. A SZIE vezetőit az egyesület közgyűlése választja meg. Az alapszabály értelmében a vezetőség kooptál egy papot a tagok közül. A SZIE polgár-

Mi a SZIE?

jogilag (1998 óta közhasznú) társadalmi szervezet, egyházjogilag pedig „krisztushívők magántársulása”, amely formát az Egyházi Törvénykönyv elismeri és támogatja. A SZIE civil egyesületként jött létre, de alapszabályában is rögzítette, hogy „mint világi szervezet segíteni akar a helyi egyház munkájában mind a lelki élet, mind a tevékeny munka területén”. Ez valósággá is vált. Nem kiszolgálja, szórakoztatni akarja az egyesület tagjait, hanem azokat hívja tagjai közé, akik önzetlenül szolgálni akarnak.

Alapvető kérdés volt az alakulásakor az is, hogy ifjúsági egyesületet hozunk-e létre vagy korosztálytól függetlent. Az utóbbit választottuk (alsó korhatár 16 év) annak ellenére, hogy az alakuláskor a 16-25 éves korosztály nagy súlyt képviselt. Egészségesebb és életképebb egy közösség, ha a különböző generációk együtt tudnak élni. Az évek során viszont új belépőink között legnagyobb számban a kisgyermekes szülők voltak, így az átlagéletkor megnőtt. Változást ebben a tendenciában esetleg a környező egyházi iskolákkal való kapcsolatfelvétel vagy a tagok gyermekeinek beérése hozhat.

Szakosztályok, programok

A SZIE legnépesebb szakosztálya a Családos Szakosztály, óvodás, kisiskolás gyermekeknek és szüleiknek szóló Zsibongó Klubbal, családos farsanggal, játszóházzal, Baba-Mama Klubbal, évenkénti autóbusszos kirándulással. Az Evangelizáci-

ós Szakosztály lelkigyakorlatokat, beszélgetés-sorozatokat, filmklubot szervez, és internetes levelezési listát működtet (szie-l@lists.piar.hu). A Guriga Csoport XI. kerületi mozgás-, hallás- és látássérültek és segítők közössége, havonta egy klubdelutánnal és egy kirándulással. A Szabadegyetem havi rendszerességgel szervez előadásokat, tárlatvezetéseket a tudomány, a művészet és a közélet jeles személyiségeinek részvételével. A Klubszakosztály programjain havonta találkozhattak (régebben a gimnazista, ma inkább az egyetemista) fiatalok. Széles körben ismert a SZIE Bál, amelyet 1994 óta mindig novemberben rendezünk a Gellért Fürdő előcsarnokában. Helytörténeti kiadványok is születtek a SZIE gondozásában. A Karolina Egyesülettel és az

Albertfalvi Keresztény Társas Körrel együtt a SZIE évente Leleki-Szellemi Hétvégét rendez. A plébániával közösen előadói esteket indított útjára Vers és dal címmel, és közreműködik templomi hangversenyek rendezésében. „Nyitott Szem” fotószakosztálya évente fotópályázatot szervez, a nyertes képekből pedig fotókiállítást rendez a templomban. A Vándorkedv Szakosztály nyári táborokat, kirándulásokat szervez. Négyévente a plébániával közös nagytáborban találkoznak a fiatalok és a régebb óta fiatalok. Éveken át működött a Kosárlabda Szakosztály

heti edzésekkel és félévente bajnokságokkal, jelenleg focizni gyűlik össze hetente az ifjúság.

A programokról a félévente kiadott, szélesebb körben terített programfüzetből vagy a honlapról (www.szie.org.hu) tájékozódhatnak az érdeklődők. Bemutatkozott az egyesület a kerületi újság, az *Újbuda* hasábjain, valamint a TV 11-ben is.

Működés, társadalmi szerep

A fentebb felsorolt sokszínű programokra az ad lehetőséget, hogy sok magasan képzett szakember tartozik a tagok közé, és minden egyesületi tevékenységüket önkéntes alapon, társadalmi munkában végzik.

A programok anyagi bázisát kisebb részt az egyesületi tagdíj (1997-ig 60, azóta 150 Ft/hó), adományok és adó 1% felajánlások, a programokon résztvevők hozzájárulása, nagyobb részt pedig önkormányzati és minisztériumi pályázatokon elnyert céltámogatások képezik. Mindazonáltal a programoknak nem a léte, hanem csak a nagyságrendje függ a pályázati támogatásoktól. Korábbi szűkösebb esztendőik megmutatták: ahhoz, hogy néhány család vagy egy csapat fiatal rendszeresen összejöjjön, fontosabb egy ügyes vezető, mint az anyagi támogatás. Egyébként a pályázatoknak, támogatásoknak az a természete, hogy azokkal mindig már meglévő programokat szoktak támogatni. A SZIE programjai is így indultak, jónéhány már az egyesület megalakulása előtt is működött szerényebb körülmények között.

Egy civil szervezetnek az az egyik legfontosabb célja, hogy a civil életben adódó alkalmakat felhasználva közösséget építsen. Egy egyesület (is) keret arra, hogy a közös programokon megéljük az együttlét örömét, és fokozatosan megszülessen, megerősödjön bennünk az elköteleződés a szolgálatra, majd ehhez társakat is találva dolgozzunk a közösségért. Felelősek vagyunk a saját dolgainkon túl szűkebb-tágabb környezetünk dolgaiért is. Felelősek vagyunk egymásért, a közénk jövőkéért. Feladatunk, hogy éllesztgessük egymásban ezt a felelősséget azáltal is, hogy a programok szervezésébe, lebonyolításába tudatosan bevonjuk a résztvevőket. A bekapcsolódás mozgatórugója kezdetben sokszor a közös szórakozás, de később megszülethet mellette a szolgálat szándéka is.

Sok plébánia „megvan” egyesület nélkül is. De ha azt a tagok magukénak érzik, akkor megerősíti elköteleződésüket, segít összetartani a közösséget. Civil egyesületként a közösség hozzájuthat azokhoz a forrásokhoz, amelyek kulturális, karitatív, közösségépítő tevékenységéhez jogosan járnak, de enélkül nem nyerhetőek el. Ismerősöket, kívülállókat egyesületi programokra könnyebb elhívni. Itt a hétköznapi tevékenységek során az elkötelezett közösségi tagokkal lehet együtt lenni, és ennek evangelizációs hatása is igen jelentős.

Meszéna Zsolt

A plébániai zsinat előkészítéséről

A képviselőtestületi ülésen Márton atya ismertette a zsinat további menetrendjét. Eszeint:

1. A bizottságok a kérdőívek információi és eddigi elképzelésük alapján tervezetet készítenek, amelyet a hívek elé terjesztenek. Egy-egy fórum keretében, melyeket különböző időpontokban tartanak. Az előterjesztéseket az érdeklődő hívekkel, megbeszéljük szükség szerint kiegészítik, módosítják.

2. A munkacsoportok ezt követően kidolgozzák a javasolt zsinati dokumentumukat, amelyek tartalmazzák a célokat és javaslatokat.

3. A zsinati munkacsoportok egyeztető értekezleten összeállítják a végleges zsinati dokumentumtervezetet.

4. A zsinaton a bizottságok elnökei előterjesztik a dokumentumot. Még itt is lehetnek hozzászólások, javaslatok, majd a zsinat szavazással végződik.

A munkacsoportok fórumainak időpontjai:

Média munkacsoport: február 22.

Keresztény család munkacsoport: márc. 1.

Karitás munkacsoport: márc. 8.

Ökumenikus munkacsoport: márc. 22.

Evangelizációs munkacsoport: márc. 29.

Liturgikus munkacsoport : ápr. 5.

Gazdasági munkacsoport: ápr. 26.

Az összejövetelek mindig szombati napokon 9 órakor kezdődnek a plébániai hittanteremben.

A zsinat időpontja: 2003. június 7., szombat 9-17 óra.

Az elkészítendő dokumentumok szerkezete nagyjából a következő:

- *helyzetelemzés* (mivel foglalkozunk? hol tartunk? Melyek a pozitívumaink, mik a hiányosságaink?)

- *mit szeretnének?* (a kérdőív, a személyes beszélgetések alapján összegyűjtött kérések, javaslatok és a helyzetelemzés eredményeként megfogalmazott igények alapján a célok, elképzelések megfogalmazása)

- *cselekvési terv* készítése: ennek során a célok közül meg kell határozni, melyek azok, amiket rövid távon meg tudunk valósítani, s melyek távolabbi céljaink. *Fontos, hogy tervek, feladatok mellett mindig legyenek személyek is, akik a munkában részt vállalnak!* Itt kell azt is felmérni, hogy egy-egy javaslatnak vagy programnak milyen anyagi kihatása van.

B.Gy.

Hadra fogható munkatársak kerestetnek I.

A zsinati családpsztorációs bizottság beszámolója

A jelen helyzet

A plébániai zsinat előkészítése március 1-én a Családpsztorációs Munkacsoport nyílt ülésével folytatódott. A munkacsoport tagjain kívül megjelent érdeklődők véleményükkel és javaslataikkal hozzájárultak a közelebbi és távolabbi célok átgondolásához. A munkacsoport tagjai ismertették, hogy jelenleg milyen közösségek és programok szolgálják a családpsztoráció céljait, valamint a közösségek és a programok saját megítélésük szerint milyen gondokkal küzdenek, illetve milyen célokat tűztek ki maguk elé. A követhetőség kedvéért korosztályonként haladva szeretnénk tájékoztatni az olvasókat, megtoldva egyúttal azokkal a kérésekkel és igényekkel, amelyek az adott csoport részéről felmerültek.

Sikeresen működik a *Baba Klub*, amely hetente egyszer gyűjti össze a 4 év alatti kicsiket édesanyjukkal. *Vörös Tamásné Terike* kézművességben ügyes, kicsiket szerető munkatársat keres a szerda délelőtti foglalkozásokra. Szintén a kicsik és édesanyjuk programja a *baba-mama torna* hetente egyszer, melyet *Magó Kinga* vezet. A baba klubból kinőve sok gyermek vesz részt az *ovis hittan* foglalkozásain – vezetője *Kertész Annamária*. A kisiskolások korcsoportjának sajnos egyházközségünk jelenleg nem kínál közösségi programot, ha a ministráns felkészülést vagy a szkolát nem számítjuk ide. Ez a korosztály többnyire az iskolai hittanórákra jár, és remélhetőleg a 9 órás szentmisén is jelen van.

A kiskamaszokra gondolva talval új csoport szerveződött *Fioretti* néven a *Horányi* házaspár vezetésével. Az életre való felké-

szülés, a gyermekkorból az ifjúkorba lépés megannyi kérdésével szembekerülő gyermek segítségét tűzték ki célul. Hatékony munkát csak kis csoportban tudnak végezni, igény azonban több csoportra is lenne. Várják olyan munkatársak jelentkezését, akiket az ilyen jellegű kihívás munkára ösztönöz.

Szintén új kezdeményezés, hogy a jegyesoktatás hivatalos része kibővül egy már „gyakorló” házaspár által nyújtott baráti ismerkedéssel, melynek során a házasulni készülők betekintést nyerhetnek egy működő házasság örömeibe, gondjaiba. Erre a munkára is várjuk azokat a jelentkezőket, akik a komoly képzettséget igénylő munkára való felkészülést is vállalják.

Plébániánk területén három házaspár csoport is működik. Ezek a csoportok rendszeresen összejárva maguk által választott program szerint igyekeznek hitükben elmélyülni, hitbéli tudásukat gyarapítani és egymást a közösségben szolgálni. Tagjaik szívesen segítenek újabb csoportok szervezésében.

A *nyugdíjasok klubja*, melyet a Karitás munkacsoport szervez, több ponton is kapcsolódik a családpsztorációs munkacsoport munkájához. Jövőbeni együttműködésükre jó alkalom lehetne az unokák és nagyszülők korosztályát összehozó kibővített baba-klub vagy az óvodáskorúak műsoros délutánjai a nyugdíjasok klubjának egyes rendezvényein.

A csoportok rendszeres találkozóit jól kiegészítik azok a programok, amelyeket a keresztény család munkacsoport szervez az egész egyházközségnek. Az *agapé*, az *őszi családi kirándulás*, a *Szállást keres a Szent Család*, a

locsolóbál, a *majális* mind olyan alkalmak, ahol szabadabb keretek között kicsi és nagy, bennfentes és érdeklődő egyaránt részt vehet. A 2002. év újdonsága a *Hernády* *Szemere Rita* által megszervezett *fiatal házások találkozója* volt. Az utóbbi öt évben templomunkban házasságot kötött házaspárokat kívánta bevonni az egyházközségi életbe.

Ami hiányzik

Általános célként megfogalmazódott, hogy az egyházközség közösségi programjai törekedjenek minden generáció részvételét szolgálni. Egymás jobb megismerésére jó alkalom lehetne az *egyházközségi nyári tábor*. A *családi életre nevelés* közvetlen módját is keressük. Ezt is segíthetné egy *plébániai táncklub*, *ifjúsági filmklub* és *videó tár* és egy *plébániai alapkönyvtár* megszervezése, létrehozása.

A vegyes házasságok, csonka családok és krízishelyzetbe levő családok sok tapintatot igénylő pasztorációjára *segítő háttérzolgálat feltérképezése*, *szakértők listájának összeállítása* célszerű lenne.

A média munkacsoport által is felvetett plébániai *Internet honlap* kiegészülhetne egy a fiatalok által fiataloknak írt *ifjúsági oldalal* is. Szintén a plébániai honlapon lehetne tárolni egy olyan *adatbázist*, amely az ún. *Együtt-egymásért* keresek kínálok szolgáltatást segítené.

Felmerült a civil vagy plébániai *egyesületi formába* szerveződés lehetősége a csoportok összefogására, a nagyobb elkötelezettségre való bátorításra, a kifelé egységes módon való megmutatkozásra és a pénzügyi alapok jobb kiaknázására.

Sz. G.

Hadra fogható munkatársak kerestetnek II.

A zsinati sajtóbizottság beszámolója

Az egyházközségi zsinatra készülvén február és márciusban szombatoként a zsinati bizottságok nyílt ülés tartanak a plébánián, melyre minden érdeklődőt szeretettel várnak.

Az első ilyen alkalom február 22-én volt, amikor a zsinati sajtóbizottság várta a testvéreket tájékoztatásra, ötletbörzére.

A várakozásokkal ellentétben szép számmal jelentek meg érdeklődők. Szerdahelyi Csongor elnök mintegy 20 főnek ismertette a sajtóbizottság eddigi munkájának eredményét, a zsinati határozattervezetet.

A katolikus sajtó hivatásáról, a magyar katolikus sajtóról tartott rövid bevezető után a plébánia „médiá” helyzetéről adott tájékoztatást. Külön reagált a kérdőívekben a *Felsőkrisztina* újsággal kapcsolatban megjelent észrevételekre, majd ismertette a média munkacsoport megbeszélésein felmerült ötleteket, terveket.

Jó lenne a plébánia területén minden háztartásba eljuttatni egy alaposan átgondolt és jól megtervezett brosúrát, mely bemutatja az egyházközséget, azért hogy a népszámlálás során magát katolikusnak valló, de templomba nem járó testvérekkel is megpróbáljuk felvenni a kapcsolatot.

Kívánatos lenne a vasárnapi szentmisék hirdetését szórólapok formájában is terjeszteni, hiszen a rengeteg dátumot és időpontot nem lehet megjegyezni.

Szintén szükséges lenne e hirdetéseket nagyobb formátumban, olvashatóbban kifüggeszteni a falijújságra. Magát a falijújságot is áttekinthetőbbé, rendezettebbé kéne tenni.

A plébánia levelezéséhez egységes, fejléces levélpapírt kéne tervezni. A mostani és a leendő temp-

lomot ábrázoló képeslapokat, esetleg naptárat lehetne készíteni, amelyek eladásából származó bevételeket az új templom építésének támogatására lehetne fordítani.

E szép terveket csak abban az esetben lehet megvalósítani, ha ezekre van „szabad kapacitással” rendelkező vállalkozó személy. Mindenkit, aki ezekben tudna segíteni, szeretettel vár a média mun-

sem, akik közül valószínűleg sokan nem értenek a világháló kezeléséhez.

Felvetődött egy előadássorozat (továbbképzés, tanfolyam?) lehetősége, amelyben szakemberek segítenék a plébániai fiatalságot eligazodni a média világában. Az idősebbeket esetleg egy keddi esti előadáson lehetne a katolikus sajtó helyzetéről és jelentőségéről tájé-

Munkában a sajtóbizottság

kacsoport tagjai közé.

A bizottsági ülés második részében a megjelent testvérek ismertették javaslataikat. Néhány e javaslatok közül: fel kéne venni a kapcsolatot az OMNIColor kerületi kábeltelevízióval és a *Hegyvidék* című újsággal, hogy ezekben folyamatosan hallani és olvasni lehessen az egyházközségről. A plébániának égető szüksége lenne jól szerkesztett, ellenőrzött internetes honlapra és elérhető e-mail címekre, hiszen az ifjúságot a hagyományos, írott sajtón keresztül már nem-igen lehet megszólítani.

A plébániai sajtó feladata az is, hogy segítse a fiatalságot megtanulni a médiumokkal felelősen bánni, például „keresztény módon internetezni”.

Emellett természetesen nem szabad megfedkezni az idősebbekről

koztatni. Jó lenne egy olyan regisztrált összeállítást, amelyben azok a testvéreink szerepelnének, akikre bármikor lehetne számítani a plébánia és a világ közti kommunikációban. Többen a jó szándékú, templomba nem járó testvérek megszólítását hiányolták.

A bizottsági ülésen még sok jó ötlet és felvetés hangzott el.

Többen konkrétan vállalták is, hogy munkával, segítséggel járulnának hozzá az elhangzottak megvalósításához. Az evangélium örök érvényű szavai továbbra is igazak: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés...”. Ezért kérünk továbbra is mindenkit, hogy ötleteivel, véleményével, de leginkább konkrét ajánlásaival, munkavállalással segítse egyházközségünk közelebbi és távolabbi céljainak megvalósítását.

Vasdinnyey Miklós

TESTVÉRTEPLOMUNK

Keresztelő Szent János templom - San Juan Chamuya (Chipas, Mexico)

Mexikó déli részén, 3000 méteres magasságban, az őserdőben, 150km-re a guatemalai határtól, a forrongó Chiapas tartományban fekszik az ősi indián település, a 2600 lakosú *San Juan Chamuya*.

Autonóm terület szigorú törvényekkel, saját igazságszolgáltatással. *Tzotzilok* lakják. Elvárásolt világ. Itt találkozik és keveredik az Amerika felfedezését megelőző vallásos kultúra a spanyol hódítók által elterjesztett katolicizmussal. Chamuyának két temploma volt: a Keresztelő Szent Jánosról illetve Szent Péterről és Domonkosról elnevezett templom. Az utóbbit egy temető is körüveszi, melyben a halott korának és nemének megfelelően kék, zöld, fehér és fekete kereszttel jelzik a sírokat. Ez a templom a múlt században leégett, amiből arra következtettek a helybeliek, hogy ez a két szent nem lehet annyira lényeges, ha a tűz martalékává válhatott templomuk. Mindez persze csak Keresztelő Szent János kultuszát növelte.

Megérkezve a templomhoz, a mellőle Keresztelő Szent János tiszteletére egész nap egyfolytában robbanó „kultikus” petárdák ropogása fogad. A templom előtti hatalmas téren kultikus italt, Coca Colát szállító teherautó áll. Sehogysem illik oda, mégis kiemelt jelentőséggel bír. A templom előtti négyszögletes tér középpontjában, mely az indián világegyetemet jelképezi, kereszt áll, test azonban nincs rajta. Jézus náluk kevésbé fontos, mint János, akit viszont nem feszítettek keresztre. Másrészt halott nem lehet rajta, hisz a vallás, a hit az életről szól - helyette az életet jelképező gabonakalászkok lógnak róla. A templom előtt a falu saját rendfenntartói fogadnak egyenruhában - báránybőr ruha, öv és helyi gumibot, mely különleges fából készült. Fekete színű,

elkészítés után a földbe dugva edzik törhetetlenné.

A templomba belépve misztikus világba érkezünk. Nincsenek padok, nincsen struktúrája a templomnak. Egyetlen, összefüggő belső tér rengeteg emberrel. A félhomályban, füstben mindenütt asztalok vannak, rajtuk gyertyák és katolikus szenteket ábrázoló oltárképek. Előttük emberek ülnek a földön csoportosan, gyertyák, Coca Colás üvegek, alkohol és élő baromfi társaságában. A megszokott katolikus templomból csak a hatalmas keresztelőkút és a központi Keresztelő Szent János oltárkép látható. A templomban Jézus csak mellékszereplő Keresztelő Szent János, a templom védőszentje mellett. Katolikus pap csak keresztelni jár át ide, máshoz nincs rá szükség. A zarándok indiánok kisebb csoportokban végzik szertartásukat. Körbejárásunkat, gyanakodva vizsgálódó szemünket természetesnek fogadják, ők az Istenre és a vele kapcsolatos dolgukra figyelnek, nem tudjuk ebben őket megzavarni. A kis imádkozó csoportokban jelen volt a beteg, akinek gyógyulásáért könyörögtek, családtagjai és a gyógyító ember. Ugyanígy imádkoztak a jó termésért, állataik szaporulatáért és minden más számukra fontos dologért.

Előttünk éppen egy beteg kisgyermekért kérik az Isten segítségét. Kikészítik a Coca Colát, a gyertyákat, az áldozati csirkét, majd megöntözik azokat alkohollal, hogy megtisztuljanak. Imát mondva megitatják a beteget Colával és eközben hangtalanul kitekerik az Istennek áldozott csirke nyakát. Közben énekelnek és imádkoznak, kérve Istentől a gyógyulást. A beteg, ha iszik a Colából és büfög, akkor mindenki boldog és elégedetten bólogat, hisz a büfögéssel a rossz szellem távozik a szervezetből, tehát eljött a gyógyulás ideje.

Még sokáig állunk megbabonázva, mielőtt elhagynánk a templomot, hiszen katolikusok ők is, hasonlóan hozzánk, de a maguk módján. Erre a vidékre ötszáz éve erőszakkal hozták el a kereszténységet. Hivők voltak előtte is, de vallásuk összefonódott a természettel. Identitásuknak, létüknek annyira alapvető része ez a hit, hogy a katolikus hit csak beépülni tudott ebbe a világgépbe, de a helyét nem vehette át.

Európai szemmel ezt az „egzotikus” helyet tiszteletre méltóvá tette, ahogy az emberek a mindennapokban csak a hitük szerint éltek, és az Isten házában csak Istenre figyeltek.

Hauser Péter

Nem most, hanem előző számunkban jelent meg tévesen, oda nem illően az alábbi kép, amely e cikkhez tartozik. Figyelmetlenségünkért elnézést kérünk.

1942 és 1943 fordulóján vagyunk. Kemény a tél. Másodikba járunk. A fűtőanyaggal nagyon kell takarékoskodni. Érezzük is, főleg a bentlakók hálótermeiben gyenge a fűtés. A koszt ellen egyelőre nem lehet panasz. Gyakran halljuk az ebédlőben is a tanároktól, hogy nagyon meg kell becsülni minden falatot. Nincs válogatás. A fronteseményekről nagyon megszűrve érnek el hozzánk a hírek. A mi dolgunk most a tanulás. Ezt halljuk minduntalan.

Az iskola kertjében vastagon áll a hó. Rég becsengettek, de a tanár még mindig sehol. A hetesnek ilyenkor kötelessége lenne jelteni a tanáriban, hogy nincs tanár a második bében. Még csak az kellene, hogy helyettest küldjenek. Inkább csendben maradunk, mintha folya az óra.

Valaki kilopakodik a folyosóra, lenéz a kertbe, tavaszi és őszi nagy ugrádozásaink és játékaink színhelyére. A tantestület négy férfitagjának nyilván egyszerre van lyukasórája. Kimentek levegőzni. Nem számít ritkaságnak együtt látni őket a tízpercekben sétálgatni, beszélgetni. Most is a havas kertben bandukolnak. A fehérhajú katolikus tiszteletelő bácsi, a kopaszodó evangélikus lelkész, a hetykebajszos református pap és a tiszteletreméltó szakállú rabbi. Hiányzik az unitárius lelkész, hat diáklány oktatója, mivel az egész iskolában összesen csak hatan vannak és nincs itt a mohamedán pap sem, akinek csupán egyetlen növendéke van, egy török kislány. Mert kérem, vallásoktatásban egy rendes állami iskolában minden növendéknek részesülnie kell.

De a komoly férfiak alighanem beleuntak a komoly beszélgetésbe, mert az evangélikus lelkész bácsi váratlanul lehajítja kopasz fejét egészen mélyre, felmarkol egy csomó havat, ügyesen labdát formál belőle és megcélozza kálvinista kollegája vastag nyakát. Az még fel sem ocsúdik, amikor a fehérhajú katolikus tiszteletelő korát meghazudtoló fürgeséggel válaszol az evangélikus papnak kálvinista kollegá-

Hógolyóznak a papok

ja nevében. A református pap prüszköl és készülődik a visszavágásra, a lutheránus gyúrja a következő golyót, és egész ügyes labdakezeléssel bevágja a célba. Hógolyók ide, oda, amoda. Közben a tiszteletreméltó szakállú rabbi, aki eddig csendes szemlélőnek látszott és különben is rendkívül művelt ember hírében állt villámgyors fergeteget zúdít mindhárom társára azokkal a hógolyókkal, amelyeket a fergeteges csata közben gyúrt nagy gondossággal és szakértelemmel, mintha világeletemben főleg hógolyó készítővel foglalkozott volna, kihasználva a helyzeti előnyt, hogy rá akkor éppen nem figyelt senki. Teljes lett a káosz. A csata a rabbi tökéletes győzelmével végződik.

A négy sportember nagy hahotázás közben veregeti le magáról a havat, segítkeznek egymás letisztogatásában, majd mind a négyen keresik valamelyiküknek a kesztyűjét. Megvan. Kár, hogy nem hallatszik fel az emeleti folyosó zárt ablakai mögé a beszédük.

Közben már az egész osztály kint lapul a folyosón az ablaknál, és a tőle telhető legnagyobb csendben, nevetését nem kis erőlködéssel visszafojtva figyel a nem is remélt, páratlan sporteseményt. Megváltás a kicsengetés, mert attól kezdve nem kell erőlködünk, hogy eltitkoljuk létezésünket és bátran kiengedhetjük magunkból a harsány nevetést. Nyílnak az ajtók, és

jönnek kifelé kevésbé szerencsés, más osztályos iskolatársaink, akik lekésték a nagy számot.

Sok évnek kellett eltelnie, amíg egy találkozón, ahol ez a kis epizód is felvetődött, valamelyikünknek felillant az agyában, hogy akkor, ott, a folyosó ablakoknál szorongva ritka élmény adatott meg nekünk: láthattuk, hogy négy komoly férfiember hirtelen kilép szerepéből és pár percre gyerekké válik. Talán a hó fehérsége, játékra csábítása is hatott rájuk? Lehet. Vagy talán a felhalmozódott feszültségeiket próbálták így feloldani? Az sem kizárt. Annyi azonban bizonyos, hogy azok között, akik megdobják egymást hógolyóval, kell lennie egyfajta vidám, bajtársias kötődésnek, mondhatnám talán mókázási hajlandóságnak. A kölcsönös tisztelet nem ad ösztönzést a já-

tékra, sőt, inkább visszafogja. Még inkább így van ez korosabb emberek esetében. – Mindig is tudtuk, hogy a különböző vallású hittanárok tisztelik egymást, de arról nem is álmodtunk volna, hogy a mindennapi, kedves játékosság se áll távol tőlük.

A tiszteletre méltó atyák, miután úgy-ahogy rendbe hozták magukat és egymást, udvarias előretessékelések után bevonultak az épületbe. Egy dolog sose derült ki és már nem is fog: mivel magarázták meg csapzott külsejüket a tanáriban a csupa hölgyből álló tantestületnek. Mert ahogy kinéztek még így is, minden igyekezetük ellenére!

Kalászi Lili

Ministránsaink

Az utóbbi időben komoly lépéseket tettünk, hogy a vasárnapi szentmiséken kellő számú ministráns lássa el az oltár körüli szolgálatait, és a hétköznapi miséken is egyre többen vegyenek részt. Reméljük, erőfeszítéseink gyümölcsözőek, és híveink látják az eredményét. A szentmiséken való szolgálaton és a heti ministránsfoglalkozáson kívül is keressük az alkalmat arra, hogy Isten nevében együtt lehessünk. A farsangi időszak után következő hetek az elcsendesedés, a böjt jegyében telnek.

Legközelebbi közös programunk a nagyböjti lelkigyakorlat lesz, amelyet március végén tartunk Érden. Azon a hétvégén, távol a főváros zajától, kicsik és nagyok közösen átélhetjük a nagyböjti időszak jelentőségét, felkészülhetünk a húsvéti ünnepre. Két meghívott atya fog előadást tartani, külön a kisebbeknek és külön a nagyoknak. Ezt követi majd a kiscsoportos beszélgetés, utána pedig félrevonulhatunk egy időre elcsendesedni és elmélkedni. Jó alkalom lesz ez a közösség formálására is, hiszen viszonylag ritka az olyan alkalom, amikor minden kollégium közös programon vesz részt.

Idén is avatunk új ministránsokat. Az elmúlt évekhez képest kevesebben vannak, csupán hatan, de reméljük, annál lelkesebbek. Legfiatalabb kollégiumunk tagjai szeptember óta szorgalmasan készülnek az oltár körüli szolgálat ellátására. Már megtanulták az elméleti tudnivalókat, ami minden ministráns számára elengedhetetlen. Dékánjaik segítségével most a mise alatti gyakorlati feladatokat sajátítják el. Április 6-án a kilences mise keretében *Márton atya* ünnepélyesen felavatja őket, magukra ölthetik a ministránsruhát és végre beállhatnak a nagyobbak közé Istent szolgálni.

Plébániánk életéből a kollégiumok kiveszik részüket. Az április 21-

én, húsvéthétfőn megrendezendő egyházközségi locsolóbál szervezésében és lebonyolításában is számítottunk a lelkes tagok segítségére.

Nagy erővel készülünk a nyári ministránstáborra is. Idén közös táborot szervezünk, ahol az összes kollégium együtt lesz és a régi dékánokat is meghívjuk. Néhány éve Bajóton tartottunk egy ilyen nagy táborot, és olyan jól sikerült, hogy úgy gondoltuk, érdemes lenne megismételni. A kirándulások, sportnap és akadályverseny mellett az előadások és kiscsoportos beszélgetések erősítik a közösséget, így a nem egy kollégiumba tartozók is jobban megismerhetik egymást. Ez az egy hét, reméljük, mindenki számára hasonló csodálatos élmény lesz, mint annak idején a bajóti tábor.

Szeretettel várunk mindenkit, aki úgy érzi, hogy szeretné kivenni a részét az oltár körüli szolgálattól és tagja szeretne lenni az aktív és szoros ministránsközösségnek. Jelentkezni bármelyik mise után lehet a sekrestyében vagy a dékánoknál személyesen.

A kedves híveket pedig arra kérjük, ha bármilyen észrevételük vagy

javaslatuk van a ministrálással illetve kollégiumaink munkájával kapcsolatban, a sekrestyében egy borítékban szíveskedjenek leadni a dékánok számára.

Dézi Kriszti

A szó hatalom

A kimondott szó teremthet. Pl. a jegyepár „igen”-je, „akárom”-ja kettőből egyet teremt. Az imában szólhatunk Istenhez, a szentekhez, őrangyalunkhoz. Bűneink megvalósításával bocsánatot nyerhetünk. Hatalmunkban áll örömet szerezni és bántani, építeni és rombolni. De szabad akaratom révén hatalmunkban áll hazudni, rágalmazni, átkozódni, és ezért felelőségünk nagy. „Testvéreim! Isten a tanunk, hogy szavainkban melyeket hozzátok intézünk, nem mindegy az igen és a nem.” (2Kor.1,18) Van, amikor bölcs dolog hallgatni, pl. pletyka, fecsegés. Van, amikor kötelesség hallgatni. Pl. gyónási titok. Van, amikor bölcs dolog szólni, pl. tanítás. Van, amikor kötelesség szólni, pl. figyelmeztetés.

Reguly Zoltán

Szeretettel köszöntjük Szabó Istvánt, a Dunamelléki Református Egyházkerület új püspökét, a szomszédos Budahegyvidéki Református Egyházközség lelkipásztorát.

Dr. Szabó István püspök-lelkipásztor 1956-ban született Sárbogárdon. Édesapja a délvidéki Magyaritabén született és a Vajdaságban nőtt fel. Ma nyugalmazott sárbogárdi lelkész. Édesanyja Szabó Éva, a számos református gyülekezetet alapító, de a diktatúra éveiben Budapestről száműzött Szabó Imre fasori esperes leánya.

Az új püspök szolgálati helyei közül megemlítjük a Budapest Külső-Üllői úti Missziói Református Egyházközséget, ahol egy majdnem megszűnt gyülekezet ujjászervezésében vett részt és 1989-ben sikerült új templomot és lelkészlakást építenie. 1997 ősze óta szomszédunk, a Budahegyvidéki Református Egyházközségnek lelkipásztora.

Figyelemre méltó tudományos munkássága. 1982-83-ban az USA-

A szomszéd öröme a mi örömünk is

ban, Chicagóban volt ösztöndíjas. 1994-ben doktori fokozatot szerzett. 1998-tól dogmatikát tanít a Pápai Református Teológiai Akadémián, 1999 óta egyetemi tanár. Számos publikációja, fordítása, sőt már könyve is jelent meg. Részt vett a *Terror Háza Múzeum* létrehozásában is.

Felesége, Szabó Eszter vegyész-mérnök-szakinformatikusként dolgozik, három gyermeket nevelnek.

Az új püspök ünnepi beiktatása

2003. február 22-én volt a Kecskeméti Református Egyházközség 320 éves nagytemplomában.

Az ünnepi püspökszentelő istentiszteleten több mint kétezeren vettek részt. Az istentiszteleten a katolikus egyház részéről megjelent és köszöntést mondott Erdő Péter Esztergom-budapesti érsek, valamint jelent volt a kalocsai egyházmegye főpásztora, Bábel Balázs is. Az ünnepi istentisztelet legmeghatóbb része talán az volt, amikor édesapja megáldotta őt, és a hatalmas gyülekezet ezzel a gyönyörű zsoltárral felelt: „Megáldjon téged az Isten, a Sionról kegyelmesen.”

Nagy örömünkre szolgál, hogy dr. Szabó István püspök, mint lelkipásztor továbbra is szomszédunkban, a Budahegyvidéki Református Egyházközségben szolgál, miközben február végétől a Református Zsinat alelnöki tisztét is ellátja. Felelősségteljes munkájára szívből kívánjuk az Atya és a Fiúisten áldását, a Lélek erősítő kegyelmét.

Kolosváry Bálint

Egy 1991-ből származó böjt-kalendáriumban a „Böjtölés az igazságosságért” cím alatt a következőket olvastam:

Egy hétig ne egyél, csak igyál. Vedd észre azokat az eseményeket, helyzeteket, amelyek a mi társadalmunkban vagy másutt a világon az emberek méltóságát lábbal tiporják.

Mondj le egy hétig a fölösleges dolgokról. Teremts viszont időt beszélgetésre, keresd meg azokat az információkat, melyek arról szólnak, hogy bűnösen belebonyolódtunk világunk igazságtalan rendszerének hálójába.

Egy hétig összpontosíts a lényegesre. Gondolkozz azon, mit lehetne tenni, hogy több legyen a világon az igazságosság.

A fent felsoroltak a modern „gyógyböjt” alternatívái is lehetnek. Mindenesetre egyéni ötleteket ad-

Böjtölés – másképpen ?

nak a böjti idő értelmes felhasználására.

Egy müncheni plébániai hirdetés a következő böjti ajánlásokat sorolja fel:

1. Nem autózom feleslegesen. Inkább gyalog megyek, vagy biciklizem. Így mindjárt az egészségemért is teszek valamit.

2. Ha vezetés közben megállok, leállítom az autó motorját. A jelzőlámpánál, leeresztett sorompónál vagy közlekedési dugónál való hosszabb várakozás esetén is leállítom a motort. Ezáltal csökkentem az utca zaját, üzemanyagot takarítok meg és a környezetet sem szennyezem a kipufogógázzal.

3. Idejében kapcsolok magasabb sebességre: kímélem az idegeimet, és üzemanyagot takarítok meg.

4. Nem lépem túl a 100 km-es sebességet. Ezáltal kímélem a környezetet, a felebarátaimat és saját magamat is.

5. Városban inkább tömegközlekedési eszközzel utazom. Így kímélhetem a környezetet: nem okozok lármát, és nem keletkezik kipufogógáz.

6. A böjti időben legalább egy vasárnapon lemondok az autózásról. Így szabadítok fel időt arra, hogy a vasárnapot más/új tartalommal töltsen ki.

Ez csak néhány ötlet; van még sok másféle is. Igaza van XIII. János pápának: „Nagy a világ. Végtelen sok lehetőségünk van arra, hogy az Urat szolgáljuk. Számodra is van egy!”

(Adalbert Ludwig Balling: Isten mindenkit másképp szólít meg)

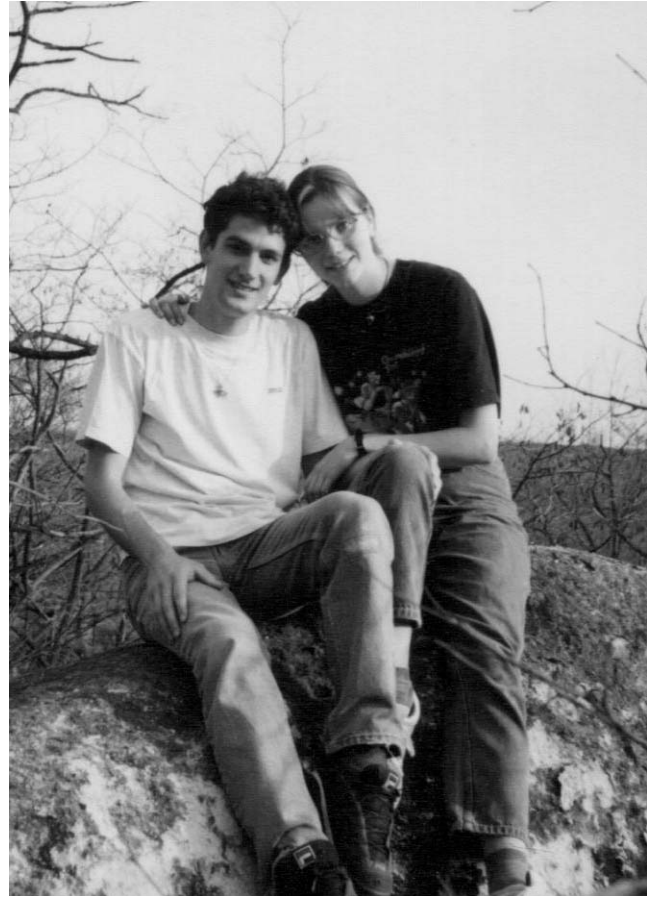
Fordította Bori Zsuzsa

CSALÁDTÓL CSALÁDIG

Hartmann Erika és Barta István

Kis családjunk története szinte a kezdetektől a Szt. Kristóf képét hordó templomtorony árnyékában zajlott. Erika ide született és a lakóhely-változtatások ellenére mindig ide járt templomba. Mindig a korának megfelelő szerepet vállalta a templom életében; először ministrált, majd már dékánként a kisebb ministránsokat tanította az oltárszolgálatra. A nagyszombati szertartások szervezésében is hosszú éveken át részt vett. Közben persze hittanra járt és mindenféle érdekes dolgot vállalt, például tánciskolát szervezett. Leérettségizett és elvégezte az orvosi egyetemet. Bár én is a környéken születtem és éltem, családommal sokáig az „alsó” Krisztinavárosba jártam. Csak az általános iskola elejétől (ahol egyébként Erikával néhány hétig egy osztályba is jártunk) látogattam rendszeresen a Lékai téri templomot. Egy egyetemista-hittanóra után szinte véletlenül kezdtünk – 17 évnyi „ismeretségünk” során először – beszélgetni. A találko-

zások sűrűsödtek és már nem korlátozódtak csupán a templomkertre. A 2000. évben egy verőfényes nyár eleji délutánon Antal atya eskett minket. Azóta térben kicsit messzebb kerültünk a Templomtól, hiszen a hegy másik oldalára költöttünk, de ha tehetjük, minden héten visszatérünk. Családjunk még nem indult gyarapodásnak, így hétköznapjainkat a munka és a barátainkkal való találkozás tölti ki. Erika radiológus orvos és szakfordító lett, én pedig az agrár és környezetvédelmi tanulmányok befejezése után a Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztériumban dolgozom, illetve doktori iskolába járok a

Soproni Egyetemre. Természetéről szóló cikkeim jelennek meg különféle újságokban. Szabadságunkat, ha csak tehetjük, a világ közelebbi-távolabbi tájainak felfedezésére fordítjuk.

Barta István

Szeretettel várjuk mindazokat, akik énekükkel együttesünkben szeretnének szolgálni. Korhatár 12 évtől fölfelé. Jelentkezés a gitáros szentmisék után Madocsay Ákosnál.

Saját dalainkat tartalmazó CD elkészítését tűztük ki célul.

A 300 db CD előállítási költsége előreláthatóan, ráhagyással (mozgásteret biztosítva az esetleges nem várt áremelések kiküszöbölésére) maximum: 250-300.000,- Ft. A CD ára darabonként 1.000-1.500,- Ft között

várható. A CD költségeit nem tudjuk saját erőből előteremteni, így kérjük segítségüket, segítségeteket hogy ez a régen várt zenei album létrejöheszen. A támogatásokat, adományokat zárt borítékban a gitáros szentmise után Madocsay Ákosnak vagy „Gitáros CD segítésére” felirattal Márton atyának, László atyának, Rajkai János sekrestyésnek kérjük átadni.

A Gitárosok

A Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja

Megjelenik évente hatszor: Adventre, Böjtelőre, Nagyböjtre, Húsvétra, Te Deum-ra és Veni Sancte-ra VI. évfolyam, 3. szám 2003. nagyböjt, következő lapzárta: 2003. április 6.

Szerkesztik: Babics Balázs, Béres György, Lukách Krisztina, Müller Ferenc, Szerdahelyi Csongor, Vasdinnyey Miklós
Ötleteiket, észrevételeiket várjuk a sekrestyébe vagy a felsokrisztina@freemail.hu e-mail címre.

Lapunk megjelenését a Szociális és Családügyi Minisztérium támogatja.